

HUR VI HAMNADE I GRANEBERG

av Marianne Westerlund

Tisdagen 15/11 1977 fanns i UNT en liten annons införd av Sparbankernas Fastighetsbyrå:

Fritidshus i Graneberg

Beläget ca 100 m från Ekolns strand. Stugan är på 1 rok och en inbyggd loggia, totalt ca 38 kvm. Tomten är på 1500 kvm. För närvarande råder byggnadsförbud i området i avvaktan på stadsplan. För vidare upplysning kontakta oss.

Vi bodde sedan augusti 1968 i ett parhus på Flottiljgatan. Huset var välplanerat och vi trivdes mycket bra. Men Kjell, uppvuxen i Arjeplogs kommun med 8727 sjöar, drömde om att komma bort från Uppsalaslätten och att få bo nära vatten. Och det var han som fick syn på annonsen, tog kontakt med mäklaren, fick veta var stugan låg och bad mig att på hemväg från ett nattpass på Arlanda åka förbi och titta om det kunde vara något för oss.

En tidig morgon efter en jobbig natt med tät dimma svängde jag in på Sandavägen 7 och såg en stor mörk tomt, fortsatt dimma, många träd bl.a. en jättestor mörk gran. Någonstans skymtade också en liten stuga, som jag knappt lade märke till. "Nej ingenting för oss!" var det besked jag lämnade till Kjell och Carin (5 år) sedan jag kommit hem och gick lugnt och lade mig.

Jag väcktes vid lunchtid, kände doften av nygräddade våfflor och mötte två glada entusiaster. De hade gjort en utflykt till Graneberg där dimman lättat, mängder av vattendroppar gnistrade i träden i solskenet och nedanför inom synhåll låg Ekoln. Det blev en ny utflykt samma eftermiddag och jag fick medge att detta kändes rätt.

Kontakt togs med mäklaren och vi fick veta att stugan kostade 180.000:-. Från kommunen fick vi beskedet: "Vi hoppas och tror att tomten Sandavägen 7 kommer att bli disponibel för permanent bebyggelse om ett par år. Kohagens campingplats ska finnas kvar i den kommande stadsplanen." Då meddelade vi mäklaren att vi var villiga att betala det begärda priset. Inga andra spekulanter hade anmält intresse och säljaren sa att vi fick köpa. Då, fick vi veta senare, dök det upp andra villiga köpare. Men någon budgivning blev aldrig aktuell eftersom säljaren var en man som stod vid sitt ord och sa: "Ni var först att godta köpesumman, så ni ska ha huset".

Ja, så gick det till att vi blev med fritidshus. Och hur fortsätter man då därifrån till att förverkliga den dröm vi hade, att på denna tomt med byggnadsförbud uppföra ett hus att bo i permanent?

Kjell ritade, vi skulle få plats med mycket, släkt och vänner skulle kunna komma och hälsa på och också övernatta. Det skulle finnas plats för någon form av "egenföretagande", kontor, trä-, metall- och elektronikverkstad. Inte undra på att huset blev stort!

Jag vet inte om den modell i balsaträ, som Kjell byggde och stolpade upp till kommunens stadsbyggnadskontor med, gjorde att vi till slut fick alla de tillstånd vi behövde för husbygge, borring efter vatten och anläggning av avlopp med trekammarbrunn och infiltrering.

Sommaren -79 ägnade vi mycket tid åt att röja på tomten inför det kommande husbygget. Då fick vi också möjlighet att bekanta oss med våra blivande grannar. De flesta var sommarboende, vi var det fjärde huset, som det skulle komma att bo folk i året runt. Då den stora mörka granen fälldes, det gjorde Kjell och jag själva för hand, blev det nästan som en folkfest. "Gubbarna" kom man ur huse och under ledning av brandmannen "Gurra" försvann granen i en jättebrasa, kanske inte helt lagligt, men nu troligen preskriberat.

Bygget startade i september 1979 och till midsommar 1980 kunde vi flytta in. Den byggentreprenör som vi anlätade efter rekommendationer av goda vänner var själv en mycket duktig hantverkare och hade till sin hjälp en ung "lärling", dessutom fanns Kjell på plats större delen av byggnadstiden.

